

ULUSAL ÇIKAR - SINIF ÇIKARI

Aydınlık Dergisi, 27 Aralık 1998

Yıldırım Koç

Türkiye tarihinde çok ilginç bir dönemden geçiyoruz. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çıkarları ile Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin çıkarları günümüzde aynıdır; sermayenin çıkarları ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çıkarları arasında önemli farklılıklar ve çelişkiler söz konusudur.

Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi, Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter devlet yapısının bütünlüğünün ve bağımsızlığının savunucusudur. Ayrılıkçı Kürt milliyetçiliği günümüzde de emperyalizmin kullandığı araçlardan biridir ve öncelikle işçi sınıfını bölmeyi amaçlamaktadır. Türkiye'nin bağımsızlığının önündeki en önemli engel olan ulusötesi sermaye ise, öncelikle Türkiye işçi sınıfını sömürmektedir ve köleleştirmeyi amaçlamaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Devletinin çıkarları ve ulusal çıkarlarımız, ulusötesi sermayenin çıkarlarıyla uzlaşmaz bir biçimde çelişmektedir. Buna karşılık, ulusötesi sermaye ile içiçe geçmiş olan tekelci sermayenin oldukça geniş kesimlerinin ulusalcı bir kaygısı yoktur. Bir dönem, "ver, kurtul" politikasını açıkça savunanlar, bu konudaki görüşlerini değiştirmemiştir; ancak günümüz koşullarında bu görüşlerini açıkça ifade etmemeyi yeğlemektedir.

Türkiye işçi sınıfı, irticaya ve çetelere karşı laik ve demokratik hukuk devletini savunmaktadır. Şeriatçı güçlerin iktidarda olduğu bir Türkiye, emperyalizme ve onunla birlikte Millici Güçlere karşı savaşılan Halife ordusuna karşı ilk başarılı ulusal kurtuluş savaşı sonrasında kurulan Türkiye Cumhuriyeti olmayacaktır. İranlaştırılan veya Suudi Arabistanlaştırılan bir Türkiye, Türkiye Cumhuriyeti değildir. Ayrıca, uyuşturucu kaçakçılarının, kumarhanecilerin ve kara para aklayıcılarının Türkiye'si de, uluslararası alanda onurlu bir yeri olacak bir Türkiye Cumhuriyeti olamaz. Şeriatçıların ve/veya çetelerin hakimiyeti, hem Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, hem de işçi sınıfımızın yok olması demektir. Ancak sermayenin bir kanadının böyle bir kaygısı yoktur. Tam tersine, sermayenin özellikle bir kesimi, İslamcı bir kimlikle insanların tasarruflarını kullanmakta, Cumhuriyet'in el koyduğu vakıfları çeşitli biçimlerde yeniden diriltilerek alternatif güç odakları oluşturmaya çalışmaktadır. Bu konuda da Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çıkarları, ulusal çıkarlar ve işçi sınıfının çıkarları arasında tam bir anlaşma, örtüşme söz konusudur.

Sermaye, yıllardır Türkiye'yi yağmalamıştır. Devletin olanakları hep sermayeye akıtılmıştır. Bugün gelinen noktanın en büyük sorumlusu, sermaye ve onun hizmetinde olan kesimlerdir. Yoksulluğun, işsizliğin, gelir dağılımı adaletsizliğinin bu boyutlara gelmesinden zarar görenler ise, bir taraftan emekçi sınıf ve tabakalar, diğer taraftan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'dir. Sosyal devletin tahrip edilmesi ve özelleştirmeler, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni zayıflatmıştır ve zayıflatmaktadır. Bu konuda da Türkiye Cumhuriyeti Devletinin çıkarları, ulusal çıkarlar ve işçi sınıfının çıkarları örtüşmektedir.

Türkiye tarihinde kritik dönemlerden birini daha yaşıyoruz. Sermayenin çıkarları ulusal çıkarlarımızla çelişirken, işçi sınıfının çıkarları ulusal çıkarlarımızla tümüyle örtüşmektedir. Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi, bu örtüşmeden güç almalı ve bunu, işçi hak ve özgürlüklerini daha geliştirmek için etkili bir biçimde kullanmalıdır. Ulusal çıkarlarımızla çelişen yanlış politikalar işçi sınıfına zarar vermiştir ve verecektir.